

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annus Cisterciensis

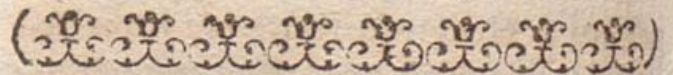
In quo Pia, Et Brevi Apostrophe proponuntur Veneranda, & Imitanda Gesta
præcipua, & eximiæ Virtutes Sanctorum ac Beatorum utriusque sexûs
Ejusdem Sacri, Et Ab Origine Sua Exempti Ordinis

Meglinger, Joseph

[S.l.], Anno MDCLXXXIII.

21. Augusti. 12. Cal. Septemb.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45314

21. Augusti. 12. Cal. Septemb.

Alterâ hâc die te, Pater sanctissime, venerabor ut

MARIÆ DEIPARÆ
CLIENTEM INTIMUM.

vide 13.
Maÿ. SI lingua mea illo Lacte maderet,
quo te M A R I A, Matrem se monstratura potavit, altius aliquid Cliente proferret. Sed magnæ Matris oraculo standum est. Cùm enim Spiræ ad salutationem piissimam, *Salve Regina,* à te (ut multi non dubitant) inveniam, devotam illam clausulam addidisses: *O Clemens, ó pia, ó dulcis virgo Maria:* ex ejusdem Icone, audiente omni populo, dulcis echo insonuit, *Salve Bernarde.* Filium te appellasset, nisi Ubera Virginea, & Materni cordis amorem, tam Unigenito suo, quàm clientibus vellet esse communia. Quale autem nomen inveniam summæ dignationi, quâ Virgo sacratissima totius universi pretium, & unicas delicias suas, in sinu tuo disfluviandas non semel tantùm reposuit? Porrò si quis amoris istius argumenta clariora desiderat; scriptorum tuorum mella degustet: ex quibus nisi cor suum sentiat in
amorem

11770

1146.

amorem MARIÆ liquefcere, definat
 credere, fe effe hominem. Transfiliat
 tamen ftudiosus lector lamentabilem
 MARIÆ Lamentationem: quisquis
 enim mellifluum nomen tuum illi fer-
 moni præfixit, ftupiditatem potiùs fu-
 am, quàm BERNARDUM, lectori
 propofuit. Epiftolam deinde ad Can. Epift.
 Lugdun. legat cum fale. Præponit illa 174.
 Ecclefiæ iudicium (an non meritò?) im-
 maturæ quorundam, & quid coleret
 ignaræ devotioni: Honor, ais, Reginæ ju-
 dicitum diligit, virgo regia falfo non eget
 honore, veris cumulatâ honorum titulis,
 infulis dignitatibus &c. Exceretur deni- v. Ep.
 que infanum illum chamæleontem, 298. ad
 Nicolaum (quo ad fcribendas epifto- Eugen.
 las aliquamdiu ufus fueras) conantem
 impudenti mendacio maculam gloriæ
 tuæ afpergere, quam nescio quis fom-
 nians in tuo jam in cœlis beati pectro-
 re viderit, indelebile futuram suppli-
 cium; quòd Virgineæ Matris Concep-
 tionem non docueris ab omni macula
 fuiſſe immunem. In barathro quæ-
 rendæ ſunt ignominia, non in cœlo;
 ubi à liquidiffima puritate divini lu-
 minis abſorpta omnia, unumque cum
 DEO, maculam ferre non poſſunt, ni-
 ſi furore impio illa ſimul ſupremo Nu-
 mini affingatur. Ego te melius aſpicio
 febrî

vide
 Bellar.
 de ſcrip-
 tor. Ec.

v. Ep.
 298. ad
 Eugen.

Fabula
 inſulſa
 de S. B.

febri decumbentem, & Salutem infirmorum MARIAM, comitantibus SS. Benedicto, & Laurentio, porrectâ medicâ manu te à languore liberantem:

Amor
erga B.
V.

Simulque per utriusq; amores rogo, ut me gravissimè languidum, illius miserationi commendes. Doce me illam tuo amore amare, quemadmodum ex Conversis tuis aliquem in fide dubium, jussisti tua fide ad S. Eucharistiam ingenti suo profectu accedere.

Obijt

anno

1141.

Vani-
tati de-
dita:

Fratres
invisit:

B. HUMBELINA, unica soror & cura ultima BERNARDI: quæ post Tesselini parentis obitum nobili viro nupta, quàm virili animo germani fratres mundi vanitates calcaverant, tam foemineo tu iis inhærebas. Multa de Clarævallis sanctimonia inaudieras, sed visui hætenus incomperta. Itaq; quantum desiperent illi orbis exules, ex opposito demonstratura, omnem mundi muliebris fastum induta Claravallensem petiisti. At longè aliter cecidit hujus belli alea: cùm te in primis Andreas ad monasterii portam, suæ custodiæ mandatam, non jam sororem, sed stercus pretiosè involutum, & rete diaboli salutaret; sanctus Abbas ne conspectu quidem dignaretur: donec te consiliis ejus parituram non solum verbis, sed multis etiam lacrymis promisisti.

promisisti. Tum denique ad te descen-
dens, solâ præsentia efficacissimè per-
suasit, quod erat suafurus. Eum namq;
olim è paterna domo discedentem vi-
debas elegantis formæ juvenem; tunc
verò penè vivum cadaver. Cùm dein
ille de hujus vitæ brevitate, quam se-
quitur immensa æternitas, differeret:
arduam ad cœlos viam per spinas, non
voluptatum rosas aperiri: ipsum DEI
Filiû in Crucis, non plumarum le-
stulo mortem elegisse: jam ipsa opta-
bas exesi vultûs pallorem, quem antè
in germano horrueras. Matris deniq;
vivam ita tibi reficavit memoriam:
ut heroicæ illius virtutes statim in te
cum omnium admiratione reluxerint.
Illico abjecta vestium pompa: & au-
rum in hæc superbix irritamenta pro-
digi solitum, pauperes omne aufere-
bant. Tempus, quod antè lusui, jocis,
choræis, diu noctûque precibus, & sa-
cræ lectioni datum. Tam piam meta-
morphosin veneratus tandem & ipse
maritus, ultrò te ad monasterium Ju-
lejum, vel ut alii vocant, Villetum di-
mittit: quod brevè in alteram Claram-
vallem convertisti; prima, quæ obser-
vantiam Cisterciensem (ut vero simil-
limum est) foeminis tradidit; cùm an-
te hac simpliciter Divi Benedicti legi-
bus sub

*S. Ber-
nardi
præsen-
tia, &
collo-
quio in
aliam
mutata*

*matris
virtu-
tes imi-
tatur.*

*Monas-
terio se
inclu-
dit.*

bus sub directione Molismi illæ moniales vixissent; quod ex obitu tuo manifestè conjicitur. Postquam enim per viginti annos austeritate affligendæ carnis, humillima infra omnes abjecti-
 one, assiduitate in diurnis nocturnisque; precibus, vivam fraternæ sanctitatis imaginem expressisti; imminentem ex fatali ægritudine mortem prævidens, id periculum quantocyùs intimari iussisti BERNARDO: qui promptè reliquos germanos adducens, suavissimo verborum suorum nectare fugientem animam ad eò revocavit, ut securi de illius noctis periculo ad quiescendum omnes secesserint, relicto uno Petro, emerito sene Molismensi, qui cœnobi-
 o Villetano multis jam annis ad conscientiæ moderationem præerat. Sed is fortè ex vigilatis aliquot noctibus lassus, pedem cubili extulerat. Cùm attonito Angelus occurrit, monetque, ut ad te mox morituram sine mora revertatur; se inter eà etiam reliquos vocaturum. His celeriter lectulum circumstantibus, ultimum vale illis psalmi verbis dixisti: *Lætata sum in his, quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus.* Atque ut germani quoque tecum de felicitate tua lætarentur, statim BERNARDO, quantum sanctissimis illius
 monitis

Fratri
 sancti-
 tatem
 affecu-
 ta:

sanctè
 mori-
 tur.

monitis deberes, gloriosa apparitione ostendisti. *Ita nempe certissimum est, de quo ipsemet sanctissimus Germanus, & in morte præsens Patronus tuus, gloriatur (serm. 22. de divers.) filiorum suorum animas de manibus suis ad caelum evolare liberrimas. Tu meas perfer ad illum preces, & unâ mecum obsecra, ne me in ultimis angustijs meis deserat.*

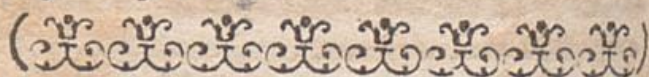
S. Bernardus
in moriē-
tium
patro-
nus.

B. HEYDENRICE, Abbas Zede-Floruit lizii in Bohemia: cujus monasterii gubernatio cū nomen tuum effecisset celeberrimum, à Waldsassenibus postulatus, Paternæ domui fuisti præpositus. Hoc tamen clavō non nisi per bimestre retento, ad filios reversus, ultra quadraginta annos in summa sanctitate, & omnium bonorum incremento Abbatiale munus administravisti: Deo scilicet, cui omnia committebas, virtutibus tuis, ut clariùs lacerent, annorum seriem æquante. *Millies deceptam se deprehendit humana suspicientia, que neglectâ Dei providentiâ in fabricatis à se consilijs confidit. Contrarium ut agam, id est, ut in solius Dei verè paterna dispositione quiescam, me doces*

S. BERNARDUS, ser. 5. in vig. Nat.

Crede ergo te Deo, committe te ei, *ja- In Deū fiducia.*
Et in eum cogitatum tuum, & ipse te
enutriet

enutriet: ut fiducialiter, & fideliter
 dicas: Dominus sollicitus est mei: neq;
 enim hoc sapiunt homines amantes
 seipsos, homines scioli, & solliciti pro
 seipsis, curam carnis persicientes in
 desiderijs.

22. Augusti. II. Cal. Septemb.

*Vix
 habet
 in hoc
 genere
 sibi pa-
 rem.*

Tertia hac die triplicem triumphum
 tuum ex ter gemino hoste confide-
 rans, te, fortissime athleta BERNAR-
 DE, in primis suspicio

**TERROREM DÆMO-
 NUM.**

*Circa
 annum
 1130.*

Prælusisti huic in principes tenebra-
 rum imperio quinque annorum pu-
 erulus: dum pellendo capitis doloi
 strygem, carmen magicum adhibitu-
 ram, indignans abegisti; jam tum na-
 turali quodam impetu superstitionem,
 velut serpentis antiqui foetum, execra-
 tus. Sed sponte agnovit hoc domini-
 um malignus: ad te enim cum duæ
 foeminae ducerentur, ab infessoribus
 infernalibus liberandæ: in ipso itinere
 hospitium suum alter deseruit; fallus,
 nequicquam se tuæ potestati resistere,
 quem